

สุพล คำเสนาะ 2556: การทดแทนของสังคัมพีชบริเวณป่าปลูก และป่าดิบแล้งทุติยภูมิ ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป้ามวกเหล็ก-ทับทิม แผลง 2 จังหวัดสระบุรี ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การบริหารทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม) สาขาการบริหาร ทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อม คณะวนศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์จรงค์ วัชรินทร์รัตน์, Ph.D. 64 หน้า

การศึกษาลักษณะการทดแทนสังคัมพีชบริเวณป่าสงวนแห่งชาติป้ามวกเหล็ก-ทับทิม แผลง 2 จังหวัดสระบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะ โครงสร้าง และองค์ประกอบ ของสังคัมพีชในพื้นที่ป่าปลูก ป่าดิบแล้งทุติยภูมิ และป่าดิบแล้ง โดยทำการวางแผนทดลองแบบ ชั่วคราว ขนาด 20X50 เมตร ในพื้นที่ทั้ง 3 ประเภท จำนวนพื้นที่ละ 3 แปลง ศึกษาลักษณะ โครงสร้าง และวนวัฒนวิทยาเชิงปริมาณ พร้อมทั้งวิเคราะห์ความแตกต่างของลักษณะต่างๆ โดยใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวน Analysis of Variance (ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้ Duncan's new multiple range test (DNMRT)

ผลการศึกษาพบว่า ป่าปลูกมีจำนวนชนิดพันธุ์ไม้ยืนต้น 22 ชนิด ป่าดิบแล้งทุติยภูมิ 11 ชนิด และป่าดิบแล้ง 37 ชนิด ความหนาแน่นของของไม้ยืนต้น ลูกไม้ และกล้าไม้ ของป่าปลูกมีค่า 493, 3,587 และ 51,667 ต้นต่อเฮกเตอร์ ป่าดิบแล้งทุติยภูมิ 293, 2,200 และ 20,000 ต้นต่อเฮกเตอร์ และ ป่าดิบแล้ง 523, 5,040 และ 44,333 ต้นต่อเฮกเตอร์ ส่วนพื้นที่หน้าตัดป่าปลูกมีค่ามากที่สุด 19.63 ตารางเมตรต่อเฮกเตอร์ รองลงมาคือป่าดิบแล้ง และป่าดิบแล้งทุติยภูมิ 10.90, 5.83 ตารางเมตรต่อ เฮกเตอร์ ซึ่งมีแนวโน้มเหมือนกันกับมวลชีวภาพเหนือพื้นดิน และปริมาตร ที่ป่าปลูกมีค่ามากที่สุด คือ 103.75 ต้นต่อเฮกเตอร์ รองลงมาคือ ป่าดิบแล้ง และป่าดิบแล้งทุติยภูมิ มีค่า 68.01, 27.67 ต้นต่อ เฮกเตอร์ และ 135.37, 74.04 และ 40.82 ลูกบาศก์เมตรต่อเฮกเตอร์ ตามลำดับ สำหรับความหลากหลาย ของชนิดพันธุ์ (H') จะพบว่าป่าดิบแล้งมีค่ามากที่สุด 3.91 และ รองลงมาคือป่าปลูก และป่าดิบแล้ง ทุติยภูมิ มีค่า 2.44 และ 1.68 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาความคล้ายคลึงของสังคัมพีชในภาพรวมพบว่า ป่าปลูกมีความคล้ายคลึงกันกับป่าดิบแล้งมากกว่าป่าดิบแล้งทุติยภูมิ ดังนั้นควรให้มีการปลูกป่า เพื่อทำให้ได้การเติบโตและผลผลิตที่เร็วขึ้น และยังสามารถเพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพใน พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมได้อีกด้วย